

הדר פרק ששי עירובין

עב

עין משפט
נר מצוה

והד אמר ב"ן . אפי' רבין מודו דלא סמיך עליה בתר דלא אמר'
מגו : כי פליגי בפס' ופלוני בין בשיתוף בין בעירוב דלר' מאיר
אין סומכין על זה במקום זה : **פליגי ב"ן** . וקשיא למחן דלמכר
ב"ן לא פליגי : או משתתפין במבוי בפס' . דמשתתפין דומיא דמעברין

וק פירש בר"ש סוכה (דף נ"ג) וזע"פ שפירש כאן בקונטרס דלכ"ע
סומכין במבוי על עירובי חצירות שהיא לעולם בפת מכל מקום למ"ד
בפת פליגי קשה דלמה לא יועיל עירוב החצירות למבוי כיון שחורטו
נמי להניח צבית דאטו דהסס גורס שנקרא עירוב שיש לו להועיל
לחצירות ולא למבוי ולמחן דלמכר ב"ן

נמי פליגי ומפרש בר"י דלמכר
או משתתפין במבוי ב"ן
ושבא אחד סבני חצר
ולא עירב סתריה כ"ע
וכאן ואסיקא ל"ע
עירובי חצרות בפת
דאין סומכין על עירוב
בסבין שיתוף דאמר רב
יתורה אפי' רב הלכה
כ"ר מאיר ורב ברונא
אמר רב הלכה כאלעזר
בן חזיה : מתני' השש
חצרות שיש בהן
בפרקין אחד . פ'
בירה אחת ב"ן . אוקמה
רב נחמן מחלוקת ב"ש
ובית הלל [בששבת]
בבירה אחת חלוקין
וחלוקין בסבבים
פסיקא דאריי אבל אם
הם חלוקים במחיצה
א' פשוט ד"ר עירוב
לכל חבורה איכא
דאמר רב נחמן
אפי' בסבבים מחלוקת
פליגי בה ר' חייא ור'
שבעין ב"ר דאמר
מחלוקת במחיצות שאין
מגיעות לתקרה כ"ר .

הגרות הבית
(ב) רש"י ד"ה סבל
(ג) דהא לישנא פתח :
(ד) ת"ר כפס' ב"ו ה"א
דקמ"ק כהא לישנא דלא
ג"כ : (א) בא"ד כפס'
ר"ש שיתוף פתח ב"ן כ"ו :
ב' דיונות ברב
אפי' חלוקת ב"ן
ד"ה פ' א'
ב' דיונות נוספות
(ר"ח ור"ב בר"ב)
במח' חלוקת ב"ן ור'
בראשית ד"ה א' א"א
ב"ר י"א כ"ר לחמן
א"ש פ"ן פ"ט
ד"ה א' ב' 13

וחד אמר ב"ן דב"ע לא פליגי דבעינן תרתין
כי פליגי בפת מיתבי והכמים אומרים או
מעברין או משתתפין מא"ל לאו או מעברין
בחצר בפת או משתתפין במבוי ב"ן אמר
רב גידל אמר רב ה"ק או מעברין בחצר
בפת ומותרין כאן וכאן או משתתפין במבוי
בפת ומותרין כאן וכאן אמר רב יהודה אמר
רב הלכה כרבי מאיר ורב הונא אמר מנהג
כ"ר"מ ורבי יוחנן אמר נהגו העם כרבי מאיר :
מתני' המשה חבורות ששבתו בפרקין
אחד ב"ש אומרים עירוב לכל חבורה וחבורה
וב"ה אומרים עירוב אחד לכולן ומודים
בזמן שמקצתן שרויין בחדרים או בעליות
שהן צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה :
גמ' אמר רב נחמן מחלוקת *במסיפס
אבל במחיצה עשיה דב"ר הבל עירוב לכל
חבורה וחבורה איכא דאמר אמר ר' אבהו
במסיפס מחלוקת פליגי בת' רבי חייא ורבי
שמעון ברבי ד' אמר מחלוקת *במחיצות
המגיעות לתקרה אבל מחיצות שאין מגיעות
לתקרה דב"ר הבל עירוב אחד לכולן וחד
אמר מחלוקת *במחיצות שאין מגיעות
לתקרה י' אבל מחיצות המגיעות לתקרה
דב"ר הבל צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה
מיתבי

קמי' : הלכתא ומלכא . ולאו בפרק
בתרא דתענית (דף ק"ז) מפרש הלכה
דרשין בפירקא הלכה כרבי מאיר .
מנהג מדרש לא דרשין ארזי מורינ'
לימדו כהא למיך . נהגו ארזי נמי
לא מורינ' ופי' עטור לא מחינן בזה :
מתני' עמבטלי פתח . וחלקיה
לחמשה וטלן י' לכן פתח מן הערקלין
לחצר ולר"ך לערב עם שחר בני פלג' :
ב"ש אומרים . רשויותיהן חלוקין
ולר"ך לכל חצורה ליתן פה בעירוב
החצר דהו' לר' כה' בתים ור"ה דלס'
בזו להוציא מרשות זו לזו לריכין
עירובי בניינן : **וב"ש אומרים** . אין
מחילה זו חלוקת רשות דמחילה שפלה
היא כדמפרש בגמ' הלך עירוב אחד
לסלן וכחך הערקלין נמי מויליין
מזו לזו בלא עירוב שיערקלין מחברין
וכיון דביניהן א"ל עירוב נעשה אחד
מהן שליח לכולן דלמכר' לקמן חמשה
שגבו את עירובן כעומד ששרויין
בחמשה בתים בחצר ועירוב בניינן
והו' לר' חזא' ואם באין לערב עם
אחרים עירוב אחד לכולן : ומודין
כשמקלפן עירובין ב"ן . דהו' לר' כה'
בתים ולא דמו לה' שגבו את עירובן
שהרי לא עירבו בניינן :
גמ' מחלוקת . כשרשויותיהן
חלוקות במסיפס מחילה נמוכה של
חסיכות עינים דהתם לבית הלל
בית אחד הוא דמזו לה' שגבו את עירובן
דמי : **אף במסיפס מחלוקת** . דלא תימא בית שמאי במחילה
עשיה הוא דלמכר' מודו ללא אפילו במסיפס נמי
אסרי : פליגי בפ' . מחלוקת קמי' . מחלוקת . בית שמאי
ובית הלל כ"ו : **אבל מחיצות שאין מגיעות לפתח** . אפילו הן
עשרה דב"ר הבל עירוב אחד לכולן ופליגי אחריויהו ליטני דרב
נחמן דהא (א) **ולישנא קמא** קאמר דבמחילה עשרה מודו דחלוק
הו' והכא אמרינן אפילו במגיעות לתקרה פליגי **ולישנא בתרא**
קאמר דבמסיפס נמי פליגי ואסרי בית שמאי והכא אמרי
דאפילו במחילות עשרה לא אסרו אלא במחילות המגיעות לתקרה :
הסבר

[פירש גאון
מסיפס פתח
הגול שיש בו
מלוות שד"ן]
פירש רש"י
כ"ר
[לקמן פ"ג]

משמע בהדיא דכ"ש בית : **ג' ה"ג** העם כ"ר מאיר .
מחין בדיניה ור"ה מה מחאה שייך כאן אם מחמירין כ"ר"מ לעשות עירוב ושיתוף ו"ל דלא הו' צרכה לבטלה אי נמי אם נמנעים על
כך להביא סבין וחמין לנודך מילה אי נמי ל"י הא דלמכר בני שהולאוהו (לעיל דף מט) גבי חצר שבין שני מבואות והיא רגילה באחד
אם עירב רגיל לעצמו והו' שאינו רגיל לא עירב והיא נמי לא עירבה דוחה אותה אלל מי שאינה רגילה דכופין על מדה פדום והשפח את עירב
מי שאינו רגיל ולא שיתוף והם דוחין אותה אלל מי שאינו רגיל כ"ר"מ דבני שיתוף לא מחינן בזה אי נמי אם עירבה עם שניהם ולא
שיתפה אלל עם האחד דלרבנן הו' לר' עירבה עם שניהם אסורה עם שניהם ולר"מ עם ארזו ששיתפה עמו מותרת דעם האחד
לא נשתתפה ואין עירוב מועיל במקום שיתוף : **ומודין** כשמקלפן שרויין בחדרים ועליות שהן לריכין עירוב לכל חצורה וחצורה .
והני חדרים ועליות אפ"ר איירי כגון שכל אחד פתח לחצר כדפירש בקונט' דהגך ה' חצורות ששבתו בפרקלין כולוהו י' לכן פתח מן
הערקלין לחצר דלס' לא היה לכל אחד פתח לחצר הוה אמרינן פנימי נותן עירוב ודיו או שני הפנימיים לר' יוחנן דסוף פרקין
גבי עשרה בתים זה לפנים מה ומייהו אם יש לאדם סופר או מלמד צביתו או כעין אותן [הבמורים] הבאין ללמוד תורה ושרויין
כל א' עשהר או בעלייה בפני עצמו אפי' שחלוקין מבעל הבית בפחו אין אורסין עליו ולא בעו עירוב בין י' להם פתח לר"ה
בין אין להם פתח לר"ה דלא מיבעיהו אם כולם אורכלין במקום אחד אף ע"פ שכל אחד ישן בחדרו קי"ל כמאן דלמכר לקמן (דף ע"ג)
מקום פיהא גורס אלל אפילו לשמואל דלמכר מקום ליה גורס או אפילו אורכלין וישנים כל אחד בחדרו אין אורסין זה על זה כיון שכולם
משתמשין בחדך הבית בכל עיסקו שמישתיה בחפיהו ובבישול ובכל דבר חשיבי כולוהו כאילו אורכלים וישנים במקום אחד אפי' שיש להם
פתח לר' ר"ה הכל נקראים על שם בעל הבית ועוד דאין משאלי להם רשותו לאסור עליו ולא זה על זה ומני לסלוקינהו והוה ליה כה' שכירים
וה' לקיטים דלא אמרי' להחמיר כדאמרינן לעיל (דף ק"ז) דלמכר נותן עירוב ודיו ואפי' שרויין בחדרים ובעליות דלס' בשרויין בזה בזה
לא הוה משתתפין אפי' דקאמר מהו דלפיהו היה הבית שלהם לא היה אורסין זה על זה וכיון דגבי נכרי דדירה לא שמה דירה לא אסרי' אלל
לשביי טולה כחד כל שכן גבי ישראל דדירתו שמה דירה דבעל דירה גבי נכרי דגבי נכרי דגבי נכרי דגבי נכרי דגבי נכרי דגבי נכרי דגבי נכרי
דהכא שיש כח לזה כמו לזה והא"פ שהקילו בנכרי טפי מבישראל דכי מושיל דוכתא לישראל אחד דישאל נותן עירוב ודיו והא"פ שאין
הנכרי רואה להשכיר ובע"פ של נכרי ור"ה צביתו של ישראל לא שרי ההם נמי טעמא משום דדירה נכרי לא חשיב כ"ל אלל מכל מקום
יש ללמוד מדלל אסרי חמשה שכירים זה על זה גבי נכרי כל שכן גבי ישראל כדפירשית : **במחיצות** המגיעות לתקרה . והא'
דקמי' מתני' דמודים היכא דמקלפן שרויין בחדרים ובעליות לא דמי דהכא איירי במחילות עירוב כגון יריעות שמפסיקין עד התקרה :
רבי

שכרתי ומשמע דכל שכן אם היה בית גמור שהיו מניחין בו עירובין
אורי' דודאי בית גמור גרע לענין שיתוף והא דנקט (ב) כהא דלא
גרע שלא לחצר כי היכי דיוולין מכלל בתים לענין עירוב יולאין
נמי מכלל חצר לענין שיתוף לפי שיש מחילות מפסיקות וחצר בעי
ד' אמות ובהאי בית ליכא ד' אמות והשתא הך דבעל הבית שהיה
שוקף לשכניו לזה ציין והיהו נמי דלעיל (דף סח) דליקני מר
רביעית דחלא לר"ך למכר דבחדר היה ארזו חבית דבשיתופי מבואות
איירי דאילו עירובי חצירות בעי פת וצירושלמי משמע כפי' הקונט'
דכ"ש בית דלמכר בפ' מי שהולאוהו עירוב לר"ך בית שיתוף מהו
שיתוף בית מלמא דשמואל אמרה שיתוף לר"ך בית ומוסיק רבי
לצהו (א) כפס' רבי יוחנן נותן בין באייר דחצר ובין באייר דמבוי

במסיפס מחלוקת פליגי בת' רבי חייא ורבי
שמעון ברבי ד' אמר מחלוקת *במחיצות
המגיעות לתקרה אבל מחיצות שאין מגיעות
לתקרה דב"ר הבל עירוב אחד לכולן וחד
אמר מחלוקת *במחיצות שאין מגיעות
לתקרה י' אבל מחיצות המגיעות לתקרה
דב"ר הבל צריכין עירוב לכל חבורה וחבורה
מיתבי